

"זה היה ביום מותו של אליק הגדול, שבתודעת כל הראויים לטפיחות השכם כורתות הכתף שלו התערערה מוסכמה שנסמכה כולה לאותה עת על תצפית אמת – שמי שמת מת".

מכאן, תוך סיפור הדברים לאחור, נפרשת עלילת חיים, כפי שהיא מסופרת במהלכו של יום מכונן אחד – יום הלווייתו של אליק.

מול הקהל הגודש את היציעים שהוקמו במבצע בזק סביב הקבר עולים גיבורי הרומן לספר על אליק, אדם עוצמתי וכריזמטי. כל דמות דוברת בקולה הייחודי וכך, כבמעשה פסיפס צבעוני, נבנית עלילה רבת מעוף וסוחפת, בה מציאות ופנטזיה נמהלות זו בזו עד היותן להווייה אחת

משפט הצל הכללי הוא סיפור על כוח המשיכה שמקרין מקום על אנשים שעברו בנופיו, על הורות, חניכה, על אי סליחה. זהו סיפורם של אבא שלמה החכם והנוקם – מפקד גדוד פרטיזנים מיער לבוב, של אימא רוזה השכולה, של פילגשי אליק נוטפות הארוטיקה. כל זה ראשיתו בסיפורו הצלייני של חוואי שבדי סוער וחם דם, של בתו הארכיאולוגית מריט ובנה הלוקה וולפי ושל מוכתר הכפר אֶל-מָזֶר, המגלגל במחרוזתו עם כיוון השעון תפילות ברכה שאינן מתגשמות לעולם, וכנגד כיוון השעון קללות שמתגשמות במלואן.